

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.724.2019 / 2 / ar

Dot. DP-III.0211.52.2017 z 24.05.2019 r.

Warszawa, 13 czerwca 2019 r.

Pan Marek Zagórski
Minister Cyfryzacji

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

1. Zgodnie z projektowanym art. 20j ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, do rejestru danych kontaktowych wprowadza się między innymi nr PESEL. Z pozostałych projektowanych przepisów nie wynika jednak, że tylko osoby posiadające nr PESEL mogą taki wpis uzyskać. W związku z powyższym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wydaje się właściwe rozważenie uzupełnienie projektowanego art. 20j ust. 1 o zastrzeżenie, zgodnie z którym osoby nieposiadające numeru PESEL powinny np. wskazać numer jakiegoś dokumentu potwierdzającego ich tożsamość.

2. W związku z projektowanym art. 14 ust. 5 pkt 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, który stanowi, że system teleinformatyczny, przy użyciu którego zapewnione jest działanie rejestru publicznego, informuje wprowadzającego dane do rejestru o niezgodności tych danych z danymi w rejestrze PESEL i w przypadku negatywnego wyniku weryfikacji pobiera i zapisuje dane z rejestru PESEL w zakresie w jakim są one niezbędne do zarejestrowania osoby w rejestrze budzi wątpliwości pod względem zgodności z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Przepis rozporządzenia statuuje bowiem tzw. zasadę minimalizacji danych – dane osobowe muszą

być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Tymczasem projektowane rozwiązanie przewiduje, że mimo negatywnej weryfikacji danej osoby, a zatem niezgodności danych z danymi zawartymi w rejestrze PESEL, dane z rejestru PESEL są zapisywane w rejestrze publicznym. W ten sposób mogą zatem zostać wpisane do niego również dane nieprawidłowe – taka konstrukcja jest zatem nieuprawniona w świetle ww. przepisu rozporządzenia. Zasadne wydaje się wprowadzenie uprzedniego, przed zapisaniem danych w nowym rejestrze, wyjaśnienia stanu faktycznego.

3. Projektowany art. 20k ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne stanowi, że podstawą przetwarzania danych osobowych w rejestrze danych kontaktowych jest zgoda osoby, której dane dotyczą. Przepis ten jest zatem powieleniem art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przetwarzanie jest zgodne z prawem, gdy osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów. Zwracam uwagę na to, że zgodnie z art. 288 TFUE rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, powtarzanie przepisów tego aktu prawnego jest zatem nieprawidłowe.

4. Art. 20m ust. 1 pkt 2-4 projektu w zakresie zmiany ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wymaga wyjaśnienia. Dane osób, które wyraziły zgodę w celu ułatwienia kontaktu z nimi podmiotom określonym w projektowanym art. 2h ust. 1 mają być bowiem przekazywane również innym organom niż te, co do których została wyrażona zgoda przez osoby fizyczne. Jednocześnie nie został wskazany cel przekazywania danych również innym podmiotom (wynika to z brzmienia projektowanego art. 20h ust. 1 oraz art. 20m ust. 1). Przypominam, że jeżeli przetwarzanie w celu innym niż cel, w którym dane osobowe zostały zebrane, nie odbywa się na podstawie zgody osoby, której dane dotyczą, może odbywać się na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego stanowiących w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek służący zagwarantowaniu celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

Zasadne wydaje się zatem przedstawienie wyjaśnień dotyczącym tego przepisu ustawy lub odpowiednie doprecyzowanie projektowanych przepisów, np. w ten sposób, by zgoda na przetwarzanie danych osobowych, o której mowa w art. 20h ust. 1 projektu dotyczyła również kontaktu z podmiotami wskazanymi w art. 20m ust. 1 pkt 2-4 projektu. Możliwe jest również np. zawężenie możliwości wykorzystywania tych danych osobowych przez wskazane podmioty jedynie do celów mieszczących się w art. 23 ust.1 rozporządzenia 2016/679. Jednocześnie zwracam uwagę na to, że również projektowany art. 20n ust. 2 pkt 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wymaga doprecyzowania pod ww. kątem, który wskazuje, jakie okoliczności skutkują brakiem uzasadnienia dla dalszej wymiany danych z tymi podmiotami.

5. Wyjaśnienia wymaga również projektowany art. 20p ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, stanowiący który organ ma wykonywać obowiązki, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679. Takie rozwiązania budzi wątpliwości pod względem praktyki wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2016/679. Należy bowiem zauważyć, że w projektowanym art. 20i ust. 3 przepisie zostało już wskazane, że administratorem danych osobowych jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Z art. 20i ust. 3 wynika zatem to, że to na tym podmiocie ciąży obowiązek administratora określone w tym rozporządzeniu, w tym również

te wynikające z art. 15 tego aktu prawnego. Zaproponowana konstrukcja wyszczególniająca jedynie jedno zadanie administratora budzi wątpliwości również pod kątem tego, który podmiot będzie wykonywał pozostałe obowiązki określone w rozdziale III rozporządzenia 2016/679.

6. W projektowanym art. 3 dotyczącym ustawy o dowodach osobistych oraz art. 4 dotyczącym ustawy o ewidencji ludności zasadne wydaje się doprecyzowanie zaproponowanych przepisów o wskazanie, że podanie we wnioskach o wydanie dowodu osobistego oraz w formularzach zgłoszeń adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu komórkowego jest opcjonalne. Jeśli natomiast projektodawca uważa, że podanie tych danych jest niezbędne niezależnie od tworzonego rejestru, konieczne jest wyjaśnienie przetwarzania tych danych pod kątem zasady minimalizacji danych określonej w art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, mając na względzie również to, że dane te nie były do tej pory zbierane przez organy określone w ww. ustawach.

Projekt ustawy, z zastrzeżeniem uwag zgłoszonych w niniejszej opinii, nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

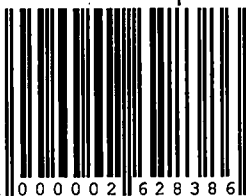

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.724.2019

/2

1 0 0 0 0 2 6 2 8 3 8 6

al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warszawa

www.msz.gov.pl

Pan Marek Zagórski
Minister

Ministerstwo Cyfryzacji
Królewska 27

00-060 Warszawa
Polska

